

Dr. Rosivall László rövid szakmai életrajza

Dr. Rosivall László egyetemi tanár,(1991-) a Semmelweis Orvostudományi Egyetem volt rektora, (1995-1996), az Európai Tudományos és Művészeti Akadémia rendes tagja (2006-) az SE-MTA Nephrologiai Kutató Csoport vezetője 1949-ben született Budapesten.

1973-ban a Budapesti Orvostudományi Egyetemen szerzett diplomát „summa cum laude” minősítéssel. 1980-ban kandidátus, 1987-ben pedig az orvostudományok doktora lett. Vendégkutatói, illetve vendégprofesszori meghívással összesen több mint öt évet töltött a Bergeni, az Alabamai, a Harvard, a Montpellier-i, a Heidelbergi és a Tulane Egyetemeken.

Tudományos oktató és kutatóként létrehozta a Semmelweis Egyetemen a Nephrologiai Kutató és Képző Központot (1987-). Nephrologiai PhD programját elsők között akkreditálták (1993). E programban eddig 30 PhD végzett, ebből 19-nek ő volt a témavezetője. Ezenkívül irányításával 2 kandidátusi disszertáció is született. 1994-ben létrehozta a Budapesti Nemzetközi Nephrologiai Iskolát, melyet a szakma ma Európa legjobb továbbképzőjének tart.

Érdeklődési területe: a veseműködés és a vérnyomás szabályozás élet-és kórélettana a molekuláris szinttől a betegekig.

Legfontosabb tudományos társasági funkciói:

A Magyar Hypertonia Társaság alelnöke (1992-2005), budapesti titkára (2006-) a Magyar Élettani Társaság vezetőségi tagja (1990-), a Nemzetközi Nephrologiai Társaság COMGAN Bizottság tagja (1993-), a Közép-Kelet Európai Oktatási Bizottság alelnöke (2000-2005), illetve a Nemzetközi Oktatási Bizottság tagja (2001-), a Nemzetközi Kórélettani Társaság tagja (1991-), Veseszekciójának elnöke 1993-, vezetőségi tagja 2004-, pénztárosa (2006-), MTA Állatkísérleti Bizottság tagja (2002-), MTA köztestületi közgyűlési képviselő (2004-), MTA Elméleti Orvostudományi Tudományos Bizottság tagja (2005-).

Legfontosabb közéleti funkciói:

ETT Nephrologia, Hypertonia, Pulmonologiai Bizottság elnöke (1993-96), OTKA Élettani Bizottság tagja (1991-), titkára (1998-2000), elnöke (2001-2004), Kollégiumi tagja (2005-), a Magyar Vese Alapítvány alapító elnöke (1987-), MTA Doktori Bizottság tagja (1995-2000), Szabó György Alapítvány Kuratóriumi tag (1998-), Magyar Orvosok Nemzetközi Akadémiájának magyar elnöke (1998-), nemzetközi elnöke (2001-), számos nemzetközi kongresszus szervező és/vagy tudományos elnöke, (pl: EDTA tudományos bizottság elnöke (1986), MNT Nagygyűlés elnöke (1995), MHT Kongresszus elnöke (2003), EDTA Kongresszus Tudományos Szervező Bizottsági tagság (Bécs 2003, Glasgow 2006), nemzetközi angiotenzin kongresszus elnöke (1989), IV. ISP Kongresszus Tudományos Bizottság elnöke (2002), felkért nemzetközi kongresszusi szimpóziumok szervezője (pl: ISP Lahti (1998), ISP Peking (2006), EKRF Bergamo (1996), ISN (1999), EDTA-EKRF (2000, 2001)

Szerkesztő Bizottsági tagság:

Experimental Nephrology (1993-2000), Medical Science Monitor (1996-), Hypertonia és Nephrologia (1997-), Calcium és Csont (1998-), Acta Physiologica Hungarica (1998-), Current Hypertension Reports (2001-), Progress in Medical Research (2003-), Orvostudomány (2005-), Journal of Pathophysiology (2005-), Kidney and Blood Pressure Research (2006-), Cardiology (2006-)

Legfontosabb tudományos eredményei:

Legtöbbször idézett munkái a veseműködés szabályozása, illetve a lokális renin-angiotenzin rendszerrel kapcsolatban születtek. Elsőként írta le az afferens arteriola disztális szakaszán található fenestrált endothelt, jellemezte a juxtaglomeruláris apparátus intersticiális folyadék

mozgását. Az ő nevéhez fűződött a short loop feedback mechanizmus leírása és működésének bizonyítása. Elsők között bizonyította a lokális renin-angiotenzin rendszer szerepét a glomeruláris hemodinamika szabályozásában, illetve az akut stresszfekély kialakulásában. Bizonyította, hogy míg a reglomeruláris keringés a vesén belül párhuzamos kapcsolási elrendeződést mutat az egyes rétegek között addig a posztglomeruláris keringés sorosan kapcsolt, illetve, hogy a vesevelő vérellátása külső kérgi rétegekből is eredhet. Jelentős eredményei születtek az angiotenzin és a TGF-beta sejten belüli jelátviteli mechanizmusának feltárásával, illetve az angiotenzin rendszer betegeken történő alkalmazásával kapcsolatban is.

Eddigi jelentősebb kitüntetései: Fazekas Mihály érem (1969), Népköztársasági ösztöndíj (1971-1973), Jendrassik díj (1990), Miniszteri dicséret (1991), Kiváló diákköri vezető (1991), Széchenyi ösztöndíj (1997-2000), Gömöri Pál emlékérem (1999), SOTE PhD Iskola emlékérem (2000), Magyar Egészségügyi Társaság emlékérem (2000), Vanderbilt Egyetem „Dean Medal” (2003), Nemzetközi Nephrologiai Társaság elnöki külön diploma (2003), Kiváló PhD oktató (2003), Török Eszter emlékérem (2004), Korányi Sándor emlékérem (2006).

Publikációi: eredeti közlemény 116 (ebből magyar nyelvű: 29), összes impakt faktor: 198.014 összes idézettség: 1335, idézhető előadás: 311, könyv: 2, nemzetközi folyóirat supplementum szerk: 2, könyvfelvezet és jegyzet: 72, szabadalom: 1.